

Peticija za zmanjšanje škod po divjadi in zvereh

Zagotovite obstoj kmetij na slovenskem podeželju!

Kmetje in prebivalci slovenskega podeželja se soočajo z velikimi škodami po divjadi in zvereh. Te predstavljajo veliko breme, ki ga prebivalci podeželja ne zmorejo več. Pridelava poljščin se zmanjšuje, stalež živine je zaradi napadov zveri močno upadel. V gozdarstvu zaradi objedanja izginjajo ključne vrste in plemeniti listavci, pri čemer je naravno pomlajevanje gozda marsikje onemogočeno. Zaradi škod po divjadi in zvereh se vedno več kmetov sprašuje, ali se sploh še splača kmetovati. Odškodnine in ograjevanje površin nista ustrezna rešitev težave. Zaščita z ograjevanjem je namreč drag ukrep, ki zahteva veliko časa za postavitev in vzdrževanje.

Populacija medvedov in volkov se je v zadnjih desetletjih povečala do te mere, da sobivanje ni več strpno in vzdržno. Ali je sprejemljivo, da se zveri pojavljajo redno v naseljih, tudi podnevi? Konfliktov je čedalje več. Pri ljudeh je prisoten stalen strah, da o pomorih živali sploh ne govorimo. Preseglo je vse meje, rejci obupujejo in opuščajo rejo. To pa velikokrat vodi v opustitev kmetovanja in posledično v zaraščanje kmetijskih površin.

Zveri desetkajo tudi ogrožene avtohtone pasme domačih živali, katerih genetska vrednost je nenadomestljiva in neprecenljiva.

Pokoli plemenskih živali otežujejo doseganje rejskih ciljev posameznemu rejcu, pa tudi panogi. Pri napadih je živalim povzročeno veliko trpljenja, še posebej, kadar plenijo mlade, še neizkušene zveri. Živali, ki preživijo pokole, so še dolgo časa v stresu in strahu; zmanjšajo se njihove proizvodne sposobnosti in reprodukcija (abortusi, težje postanejo breje).

Slovensko podeželje trenutnega števila divjadi in zveri ne prenese. Zahtevamo, da se ob upravljanju s prosto živečimi živalmi upošteva tudi ljudi, ki živijo na podeželju.

Zahtevamo, da pristojni ministrstvi (MKGP za divjad, MOP za zavarovane vrste) takoj začneta dialog za izboljšanje razmer glede škod po divjadi in zvereh.

Zahtevamo, da se sobivanje s prostoživečimi živalskimi vrstami vzpostavi tako, da bo omogočalo strpno in vzdržno sobivanje. Velikost populacij zveri naj se vrne na leto 1990.

Zahtevamo, da odgovornost za varovanje premoženja prevzamejo tisti, ki se zavzemajo za intenzivno varstvo prostoživečih živalskih vrst. Tega bremena ne morejo prevzeti lastniki.

Zahtevamo, da je sistem upravljanja z divjadjo in zvermi rezultat enakopravnega sodelovanja med različnimi deležniki in da se v upravljanje prostoživečih živalskih vrst v večji meri vključi tudi lokalne skupnosti.